

significatur multiplicatio temporalis ex ea que apponit
d' esse d' procuratore: qz morte finiet. sic r obligatio que ex
B iducit. De hoc vide l. annua. §. si. r totus r. ff. de an. le.

¶ Angaria penultima longa: est iusta exactio vel compul
sio. Nam angarie dicunt psonalia obsequia pprijs sumpti
bus prestata. c. non minus. de immu. ec. Sunt ergo quedā
personales prestatōes que a vulgo dicuntur captiōes. Sed
pangarie penultima longa vide infra. de per.

¶ Anta est nodus curtilis r facilis ad soluendū ita factus
qz si recte trahitur caput fili omnino solutus ē: vt no. ber.
i. c. cum olim. de. ver. sig. vbi dicit in tex. dum antaz solut
mus nondū vicimus ligauisse.

¶ Antapoca siue antipoca siue antepoca quod idem est se
cundū aliquos. r scdm ago. in sum. de si. instru. ver. de anta
pocis. vocatur cyrographū qd facit d' bito creditori. i quo
cōfiteatur se soluisse tātū. r sic est d' solutus. Et fit a debito
re in hunc modū. p'fiteor me tātū vsurarum noie vel pen
sionis soluisse r datur creditori. Et sic non d' ab anti qd ē
p'ra sed ab ante. secundū Jo. qz fit ante apocā. vel ab anti
qd est ad. qz est iducta ad securitates creditoris. r fit etiā
ante apocā. qz eni alieno noie possedit. r pensioea soluit.
vel qz creditor vsuras rep'ntauit. si quādo dicat se suo noie
possidisse: r ita d' nūm factum vel p' scriptōe liberatus con
tendit: ius agentis facit vacillare nisi domin' vel creditor
vsuras vel p'fides preteriti t'p'is sibi solutas comprobat.
pbat aut per antipocaz debitoris. C. de si. instru. vbi glo.
dat tres modos dicendi. Vel vt alij dicit antapoca ē scri
ptura quam facit debitor obligando se r i qua fatei se de
bere: r fit cōtra apocā dicendo. p'fiteor me debere rē. r sic
dicit ab anti qd est cōtra. Apoca aut scdm oēs est scriptu
ra creditoris p'fitei sibi a debitore solutū. r sic apoca est
de receptis r fit a creditore. puta. cōfiteor me recepisse tā
tū. ff. de condi. l. debi. l. si. §. ticius. ff. de fir. l. qui tabulas.
§. apoca. r de accep. l. acceptatio. §. i. Plane aut consiliū
creditori vel d'no vt dando apocam debitori vel colono:
exemplar retineat cū subscriptione debitoris vel coloni.
vel creditor det colono apocaz: r recipiat ab eo antipocā
secundū ago. Dicunt ergo tertij vt Jaco. de arena. qz credi
tor scribat duas apocas r det eas debitori: vt nūm sibi re
tineat r in alla se subscribat: r reddat eas creditori. Qd nō
placet Accur. vt in glosa. p'alle. l. plures. Idem Hostien.
de si. instru. §. quid si antipoca. vbi addit versum. Apoca
fit dantis. antipoca suscipientis. Alij tamen dicunt qz apo
cas r antipocas hodie general' vocam' oia documenta r
signa q' solēt fieri: siue i scriptis sint pfecta: siue i trūculis
vgaz: qz qdā dicas vocant. Hodie frequenter fieri solent
inter supiores r inferiores dispelatores i domib' d'noz siue
diuitū. Et ē inter creditores q' retinent sibi famaz: r de
bitores qui recipiunt ibi minoz quātitate virge vel dice:
i signū solutōis faciedē. D'nt tñ cyrographū ab ātipoca vt
apoca qz cyrographū d' cū duo pacificetes faciūt duas scri
pturas: r sub eadē forma vboz p'ficiūt r mutuo tradunt.

¶ Aduersio d' pena. qz aduertere ē punire. vñ dicit.
Aduertēdū ē in facinorosos hoies. ut aduersio d' cu
iuslibz opis d' terminatio: p'z quā qz p' mercede sua suscipit
certū op' d' d' terminatū suis ipeis faciedū: vt terrā coledā
vt domū p'ftrudā. et aduersio ē d' d' sideratio qz p' puniē
dus sit. r q' pena. q' r quō i p'obus r circūstātis d' uerle
tur. hic ē significatio vbi aduertit d' d' siderari p' suo mō.
¶ Anceps ē aliqd seu aligs huc r illuc fluctuās r dubi' an
istd' vt illd' rapiat. r anti' i quā p' d' delinet. p'z Jf. l. i. r. etbi.

¶ Anthitodū ponit p' p'ra dono vel p' p'ra dato. Et solet
dici qz datur p'ra venenū: r sic ponitur p' medicina: vt in
ca. ceterum. de iura. calū. inde anthitodarius. r est liber i
medicina. de iureiuran. c. i. in clemen. vbi glo.

¶ Anthidonz est etiā tria donatio: ita exponit glo. sup. v.
anthidona. i. l. sed r si lege. §. cōsultit. i. si. ff. de peti. here. r
vij. q. y. illud. r de testa. cū in officijs.

¶ Antistes dicitur ē sacerdos: eo qz an' stat. c. clericos. rxi. di.
cōiter tñ sumit p' epō fm glo. in cle. dūdū. de sepul.

¶ Anthitibesis ē figura que ponit casum p' casu rē. di. ix. c.
ego solus eis scriptoz. i. scriptozibus: vbi ponit genitiuus
p' datiuo. De figuris vide. c. forus. de vbo. fig. in glo.

De Ap

¶ Appitores dicitur qz citat p' res r eas appere faciūt i in
dicio: B nomē ide trabētes. Vel d' n' io appitores q' appa
tores qz ipsi apparēt i iudicio. Itē d' n' catholicani: q' cōi
ter r vulgariter seruientes: vt pedell ad iudiciū. Itē d' n' i
officiales fm Ago. Vel fm Jf. appitor dicit eo qz appa
reat r videat vt p'lo fit ad obsequiū vel aliqd audies te
neat. Et no. qz regulariter fm leges an' lit. rē. rra abnē
nō pcedit ad diffinitiuā sniam nisi excepto vno casu d' ap
pitores. i. nūcios gnāles dū ipsi deliquerint i officio suo.
Secus si aliter deliquerēt. vt no. i glo. lū. iy. q. ix. Et d' ap
paritore habetur in. c. tua. de homi. r glo. magna in ca. ve
ritatis. de dolo r contu.

¶ Apes vel apis ē auis volatilis. de p'le. di. y. nū q'. de deci
nūcius. Et hz apuz in genitiuo plurali. vt insti. de re. di. §.
apiuz nā. r hoc q' n' in nominatio hz apes: §. fm Alex. hz
ym i genitiuo q' n' apis hz i nominatio. vñ vsus. Um tibi dat
apis. sed apes dat tum in genitiuo.

¶ Apes est sumitas honozis vel distinctionis nota. Nam
qd i sumā ē distat a pedib' vel ifimis. Et h' sumitas respi
cit r'palia. vt in. c. solite. de maio. r obe. Etia sumit p' fra
dicit xps: minim' apex nō pibit. Itē sumit p' subtilitate
dum dicimus de apicibus iuris non disputandum. ff. mā
da. l. si fideiusor. §. quedam.

¶ Appellatio fm Ago. est aminoz iudice p' inuocationez
maiozis iudicis p' t'xtu inigatis p' me late inierescisio. ff.
de mino. l. pfecti. Itē est de mioze iudice ad maiozē pu
cario fm sumistas. de p'ite. c. y. li. vi. in glo. iij. Vel aliter
fm Hosti. Appellatio est iurisdicōis pozis iudicis p' inuo
cationē supiozis iudicis rite facta suspensio. r bec diffini
tio fm eū cōpetit tā fm leges q' fm canones. r B de offi.
dele. §. p' terea. Vel sic. Appellatio est ad audiētia minoz
ris iudicis ad maiozē p' gratiam illatū vel cōminatuz
puocario. de appel. vt debet. r. c. cū cessante. r si extra iu
dicium appellat: tūc est supiozis inuocatio seu p' tectio ab
iniuria vel grauamine irrogādō. c. cū sit romana. eo. ti. de
appel. rela. r recu. Et appellatio r recusatio sunt paria.
de appel. sup. eo. y. r'iso. r hoc quo ad modū. qz sic nō admit
tit frustratozia appellatio ita nec recusatio. Differt tñ qz
recuso ē si nō grauo nō tñ appello a iudice i que cōsensū
nisi grauer rē. vt de offi. dele. c. si d' i gl. si. li. vi. Et nota ali
quos casus in qbus nō appellat. Un appellare vetat sce
lus. excellētia. pacta. Contēptus p'ris: r interdicio facta.
Arbitriū. res q' p'it. si ē lōgi' acta. Scelus qz i notozio deli
cto nō appellat. c. cū sit romana. §. p' terea. de appel. r. c. cō
sultit. e. ti. Itē excellētia iudicis vetat appellari qz a pa
pa p'ncipe senatus cōsulto p'fecto p'rozio non appellat fm
Hof. in sum. p'acta qz si pacificam' p' res ne appellēt nō po
terunt appellare. ff. a qbus app. nō l. l. i. Lōreptus p'ris qz
p' tumar nō audit appellas. rxiij. q. iy. de illicita nisi ve
niat ad huc iudice sedēte p' tribunali. ff. di. ite. resti. l. vlt.
Vel nisi esset p' tumar in d'hibendo. l. creditor. §. missus.
ff. e. r. Interdicio facta qz q' ibibet a papa appellatio ap
pellari nō pōt nisi exp'la cā pbabili r pbata corā eodem
iudice a quo appellat. Arbitriū qz ab arbitro nō appella
tur. C. de arbi. l. i. Sz peti' reductio. l. penul. C. e. ti. r i. si.
Hof. res que p'it. nā si res ex dilatioe pateret detrimētū